

Ο πόθος της Ηπειρώτισσας δασκάλας και η

Αλεξάνδρα Ανδρικού γεννήθηκε σε ένα μικρό χωριό του νομού Πρεβέζης, Παναγιά, και έμεινε ορφανή από πολύ μικρή. Μεγάλωσε στο ορφανοτροφείο Ιωαννίνων, αγαπούσε τα γράμματα και την αξίωσε ο Θεός να σπούδασε δασκάλα.

Στο διπλανό χωριό, για πολλά χρόνια, έρχονταν κάθε καλοκαίρι ένας Ολλανδός φιλέλληνας και τον φιλοξενούσε ένας συγγενής τους.

Ο Ματθαίος ήταν μορφωμένος, μιλούσε πολλές γλώσσες και είχε την θέση του διευθυντού σε μια μεγάλη εταιρεία στην πατρίδα του, βοηθούσε σε όλες τις αγροτικές εργασίες του χωριού με πολύ προθυμία και ήταν αγαπητός σε όλους.

Κάποια στιγμή εξέφρασε την επιθυμία να επισκεφθεί την Ακρόπολη.

Τον έβαλαν στο λεωφορείο για Αθήνα και ειδοποίησαν την Αλεξάνδρα να τον πάει στην Ακρόπολη.

Εκεί είδαν πως μπορούν να ζήσουν μαζί και έτσι μόλις τέλειωσε τις σπουδές της πήγε στην Ολλανδία με τα αδέρφια της και έκαναν τον γάμο κατά το Ορθόδοξο δόγμα.

Εδώ το μεγάλο σφάλμα της εκεί Ορθόδοξης Εκκλησίας. Όταν πήγαν στον

Ορθόδοξο ιερέα για να τους κάνει το μυστήριο του βαπτίσματος του Ματθαίου με Ορθόδοξο δόγμα τους είπε ότι δεν χρειάζεται!

Μέσα της όμως την βασάνιζε αυτό έως την ημέρα που την αξίωσε ο Θεός να δει όλη την οικογένεια της μέσα Ορθοδοξία.

Ας δούμε πως η ίδια μας διηγείται με τον δικό της τρόπο την όλη αλλαγή.

«Πέρασαν 15 χρόνια από τότε που για πρώτη φορά φτάσαμε εδώ στον ιερό τόπο του Μοναστηριού της Παναγίας της Θεοσκεπάστου.

Ήλθαμε με τον αδελφό μου και την γυναίκα του να ευχαριστήσουμε την Παναγία που έκανε καλά τον άνδρα μου.

Ένα χρόνο πριν, είχε πάθει μεγάλη ζημιά στην καρδιά του με έμφραγμα, ανεύρυσμα και ανακοπή.

Τρεις εβδομάδες ήταν στην εντατική και οι ιατροί δεν μιλούσαν για καλυτέρευση η δεν μιλούσαν καθόλου.

Ζούμε στην Ολλανδία σε μια μικρή πόλη στα δυτικά της χώρας και δεν έχουμε άμεσο πνευματικό στήριγμα.

Η νύμφη μου η Ευδοξία μου μίλησε για την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Γοργοϋπηκόου που είναι στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου στο Άγιο Όρος και μου έδωσε το τηλέφωνο να μιλήσω με τον Καθηγούμενο Γέροντα Γρηγόριο.

Κάλεσα το τηλέφωνο και δεν βρήκα τον Γέροντα αλλά ένα άλλο αδελφό που μου έφερε το κατάλληλο μήνυμα.

Να βαπτίσεις τον άνδρα σου και τα παιδιά σου, μου είπε με δυνατή φωνή, να γίνουν Ορθόδοξοι και εσύ να προσεύχεσαι για τον άνδρα σου.

Μαζεύτηκα, στεναχωρήθηκα αλλά δεν απελπίστηκα.

Η Παναγία δεν θα με αφήσει, είπα, θα με βοηθήσει.

Οι Άγιοι πατέρες είναι αυστηροί αλλά θα προσευχηθούν για μας.

Πράγματι σε την άλλη μέρα άρχισε να καλυτερεύει και σε λίγες μέρες βγήκαμε από το Νοσοκομείο, η Παναγία έκανε το θαύμα της.

Οι πατέρες προσευχήθηκαν και εκείνη άκουσε και γιάτρεψε γρήγορα τον Ματθαίο.

Ενάμιση χρόνο μετά μπόρεσε να ταξιδέψει και πήγε στο Άγιο Όρος για να προσκυνήσει και ευχαριστήσει την Παναγία που τον έκανε καλά.

Γνωρίστηκε με τον Γέροντα Γρηγόριο, μίλησε μαζί του και εκείνος τον κάλεσε να έλθει τον επόμενο χρόνο να βαπτιστεί στο Μετόχι της Μονής Δοχειαρίου στο Σοχό Θεσσαλονίκης.

Είχε γνώσεις του Χριστιανισμού ο Ματθαίος, γνώριζε καλά την Βίβλο από μικρός και τους ψαλμούς απέξω.

Εκείνο που τον τράβηξε στην Ορθοδοξία ήταν τα μυστήρια, η μυσταγωγία, οι εικόνες με τα κανδήλια τους, τα αναμμένα κεριά που ζεσταίνουν την ψυχή του ανθρώπου και όχι τα άγρια λόγια του προτεστάντη Πάστορα που σε κάνουν να κατσουφιάζεις και να κρυώνεις.

Ερχόταν μαζί μου στην Εκκλησία, δεν του ήταν άγνωστη και έτσι κανονίσαμε στις 30 Ιουνίου το 2002 έγινε το μυστήριο της βαπτίσεως στην Ιερά Μονή Παναγίας Θεοσκεπάστου, μετόχι της Ιεράς Μονής Δοχειαρίου Αγίου Όρους, από τα Άγια χέρια του Γέροντα Γρηγορίου, ο οποίος του είπε πως θα ακολουθήσουν και άλλοι.

Πράγματι, τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 22 Ιουλίου 2006 βαπτίστηκαν τα παιδιά μας Άννα και Πατρικία και στις 23 Ιουλίου 2006 η εγγονή μας η Ευαγγελία.

Ακολούθησαν διάφορα γεγονότα δυσάρεστα και ευχάριστα.

Ο Θεός όμως έδωσε και μετά από τέσσερα χρόνια, στις 16 Αυγούστου το 2010 βαπτίστηκαν και έγιναν «παιδιά του Θεού», ενώπιον του Γέροντα Γρηγορίου, πάλι στην Ιερά Μονή Παναγίας Θεοσκεπάστου τα υπόλοιπα εγγόνια μας, Εμμανουήλ 20 μηνών, Σοφία 3 χρονών, Νικόλαος 5 χρονών, Μαριάννα 9 χρονών.

Πως να μη χαίρεται η ψυχή μου έπειτα από 40 χρόνια να πηγαίνω με όλη την οικογένεια μου στην Εκκλησία για να κοινωνήσω;

Δοξασμένος ο κύριος που μας αξίωσε και ζήσαμε αυτές τις μεγάλες στιγμές στη ζωή μας.

Μεγάλη η χάρη σου Γοργοϋπήκοε που μας βοήθησες και μας προστατεύεις σε κάθε δύσκολη στιγμή και μας ανακουφίζεις.

Ο Θεός να σας χαρίζει χρόνια πολλά Άγιε Γέροντα Γρηγόριε που βοήθησες και έγιναν οκτώ μυστήρια στο σπίτι μας.

Ευχαριστούμε Γερόντισσα Ευσεβία που μαζί με τις αδελφές της Μονής Παναγίας Θεοσκεπάστου, μας φιλοξενείτε με τόση αγάπη, και μας δίνετε την ευκαιρία να βρισκόμαστε κοντά στην αγαπημένη μας Εικόνα της Παναγίας Γοργοϋπηκόου που

για μια εβδομάδα , κάθε χρόνο , φιλοξενείτε στην Μονή.

Με τις ευχές του Γέροντα, των πατέρων και των αδελφών της Παναγίας Θεοσκεπάστου, φεύγουμε για την ξενιτειά και ελπίζουμε, όσο ζούμε, να ανταμώνουμε με υγεία.

Ματθαίος και Αλεξάνδρα Laven.»

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr